

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 8 grudnia 2015 r.

Poz. 8140

WYROK NR III SA/PO 620/15 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W POZNANIU

z dnia 30 września 2015 r.

w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg miasta Poznania i ich przechowywanie na parkingach strzeżonych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu z drogi, po wydaniu dyspozycji o jego usunięciu

Na podstawie

Sygn. akt III SA/Po 620/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Beata Sokołowska (spr)

Sędziowie WSA Mirella Ławniczak

WSA Marek Sachajko

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Skrocka – Nerka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2015 roku

przy udziale

sprawy ze skargi Wojewody Wielkopolskiego

na uchwałę Rady Miasta Poznania

z dnia 18 marca 2014 r. nr LXIV/1009/VI/2014

w przedmiocie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg miasta Poznania i ich przechowywanie na parkingach strzeżonych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu z drogi, po wydaniu dyspozycji o jego usunięciu stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 1 ust. 4

Sygn. akt III SA/Po 620/15

UZASADNIENIE

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 12 maja 2015r. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Rady Miasta Poznania z dnia 18 marca 2014 r. nr LXIV/1009/VI/2014 w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg miasta Poznania i ich przechowywanie na parkingach strzeżonych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu z drogi, po wydaniu dyspozycji o jego usunięciu.

Wojewoda wniósł o stwierdzenie nieważności przepisu § 1 ust. 4 powyższej uchwały jako naruszającego art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (j.t. – Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.) w zw. z art. 94 Konstytucji RP. Zdaniem Wojewody art. 130 a ust. 6 powyższej ustawy upoważnia Radę Miasta Poznania jedynie do ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i przechowywanie go na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów powstałych w związku z wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu, od którego to usunięcia odstąpiono. Tymczasem w § 1 ust. 4 uchwały określono moment powstania obowiązku uiszczenia tych opłat i kosztów, co nie miało umocowania w przepisach ustawowych.

W ocenie Wojewody Wielkopolskiego w tym zakresie zaskarżona uchwała została wydana z przekroczeniem upoważnienia ustawowego, co stanowiło jednocześnie naruszenie art. 94 Konstytucji RP.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej uwzględnienie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Skarga była uzasadniona.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), dalej p.p.s.a. sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Stosownie zaś do treści art. 3 § 2 pkt 5 tej ustawy kontrola ta obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego.

Uchwała Rady Miasta Poznania z dnia 18 marca 2014 r. nr LXIV/1009/VI/2014 w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg miasta Poznania i ich przechowywanie na parkingach strzeżonych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu z drogi, po wydaniu dyspozycji o jego usunięciu jest aktem prawa miejscowego. Posiada bowiem cechy ogólności, generalności i abstrakcyjności, określa adresata poprzez wskazanie jego cech, a niewymienienie go z nazwy, ma zastosowanie do wielu powtarzalnych okoliczności.

Jednostka samorządu terytorialnego przy stanowieniu aktów prawa miejscowego winna działać w oparciu o obowiązujące normy, w granicach obowiązującego prawa. Powyższą zasadę wyraża norma konstytucyjna zawarta w art. 7 Konstytucji RP o treści "organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa", a także norma określona w art. 2 Konstytucji, wedle którego Rzeczypospolita jest demokratycznym państwem prawnym.

Każdorazowo w ustawie zawarta musi być norma kompetencyjna upoważniająca organy samorządu terytorialnego do stanowienia prawa miejscowego o określonej treści.

Akty prawa miejscowego zaliczają się do źródeł prawa powszechnie obowiązującego, choć obowiązują wyłącznie na obszarze działania organów, które je wydały (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP). Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP do organów, które mogą zostać wyposażone w kompetencję do wydania wspomnianych aktów zalicza się organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej. Co jednak istotne, również w niniejszej sprawie, podmioty te mogą ustanawiać wspomniane akty wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, a także na zasadach określonych w przepisach tej rangi.

Należy zatem przywołać podstawę prawną zaskarżonej uchwały zawartą w tekście tego aktu normatywnego. Rada Miasta Poznania uchwaliła ją na podstawie art. 12 pkt. 11 i art. 92 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 595 ze zm.) oraz

art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (j.t. – Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.).

Art. 12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym wskazuje radę powiatu jako organ uprawniony do podejmowania uchwał w sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu. Zgodnie natomiast z art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym rada powiatu ustala corocznie w drodze uchwały wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i przechowywanie go na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów powstałych w związku z wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu, od którego to usunięcia odstąpiono. Tymczasem w § 1 ust. 4 uchwały określono moment powstania obowiązku uiszczenia tych opłat i kosztów, co nie miało umocowania w przepisach ustawowych.

Rację ma zatem Wojewoda Wielkopolski, że w tym zakresie uchwała została wydana z przekroczeniem upoważnienia ustawowego, co stanowiło naruszenie art. 94 Konstytucji RP.

Organy władzy publicznej, do których zalicza się organy samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 7 Konstytucji RP działają na podstawie i w granicach prawa. Mogą działać w granicach wyznaczonych przez normy prawne określające ich kompetencje, zadania i tryb postępowania, zatem tylko tam i o tyle o ile upoważnia prawo. Przedmiotowa uchwała została więc podjęta z naruszeniem tej reguły konstytucyjnej.

Pomimo, iż zakwestionowana uchwała została podjęta ponad rok wcześniej od jej zaskarżenia, to nie istnieją przeszkody czasowe stwierdzenia jej nieważności, stosownie do art. 94 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 92 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym. Przepis ten ma bowiem zastosowanie do wszelkich aktów prawa miejscowego, bez względu na datę ich uchwalenia.

Mając na uwadze, że brak było podstaw prawnych (upoważnienia ustawowego) do określenia w § 1 ust. 4 przedmiotowej uchwały momentu powstania obowiązku uiszczenia opłat i kosztów, koniecznym było w oparciu o przepis art. 147 § 1 p.p.s.a. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 1 ust. 4, o czym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Przewodniczący Sędzia WSA Beata Sokołowska

Sędziowie:

WSA Mirella Ławniczak

WSA Marek Sachajko